

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220201317
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3220201317.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej v spore žalobcu: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. K. XXXX/X, C. nad C., zastúpený: JUDr. Jiří Choutka, advokát so sídlom v Trenčíne, Štúrovo námestie 121, proti žalovanej: T. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, C. nad C., zastúpená: JUDr. Tibor Bašista, advokát so sídlom v Poprade, Štefánikova 8, o zaplatenie 16.750,-Eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 15.12.2021, č.k. 4C/57/2020-90 v spojení s opravným uznesením zo dňa 22.06.2022, č.k. 4C/57/2020-125, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, t.j. vo výroku I. a v závislom výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16.675,-Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie jeho motorového vozidla žalovanou, ku ktorému malo dôjsť bez právneho dôvodu. Rozsudok vo vyhovujúcej časti odôvodnil súd prvej inštancie vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 18.12.2019, č.k. 2C/7/2019-116 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.10.2020, č.k. 8Co/14/2020-147, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2020. Týmito rozhodnutiami bolo právoplatne určené, že žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. B. B. K., VIN: Y (ďalej len „motorové vozidlo“). Ďalej mal súd prvej inštancie za preukázané, že motorové vozidlo nadobudol žalobca dňa 17.01.2017 a následne prihlásil v evidencii motorových vozidiel Okresného dopravného inšpektorátu ORPZ Bánovce nad Bebravou na žalovanú s tým, že jej ho zapožičiava. Z výpovede žalobcu v konaní mal súd prvej inštancie tiež preukázané, že žalobca odovzdal do výpožičky žalovanej toto motorové vozidlo na dobu určitú, počas jeho výkonu trestu odňatia slobody, ktorý výkon trestu bol ukončený dňom 18.12.2018. Zmluva o výpožičke bola dohodnutá ústne. Výzvou zo dňa 22.01.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovanú na vrátenie motorového vozidla. Žalovaná výzvu prevzala dňa 25.01.2019, avšak motorové vozidlo vrátila žalobcovi až dňa 24.11.2020. Na tomto skutkovom základe súd prvej inštancie aplikoval na vec ustanovenia §§ 123, 451, ods. 1, 2, 456, 458 ods. 1, 563, 578, 659, 661 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že dňa 18.12.2018 došlo k zániku zmluvy o výpožičke motorového vozidla, o ktorej skutočnosti sa však žalovaná preukázateľne dozvedela až 25.01.2019, kedy prevzala výzvu na vrátenie motorového vozidla, a preto v období od 26.01.2019 do 23.11.2020 užívala motorové vozidlo bez právneho dôvodu. Tým sa obohatila na úkor žalobcu, pretože užívala motorové vozidlo po tom, ako jej zaniklo právo toto motorové vozidlo užívať, t.j. po skončení doby

výpožičky. Žalovanej tak vznikla povinnosť za obdobie od 26.01.2019 do 23.11.2020 vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, ktoré takto získala, t.j. za užívanie motorového vozidla v uvedenom období zaplatiť náhradu. Žalovaná v konaní nepreukázala, že v čase od 26.01.2019 do 23.11.2020 uvedené motorové vozidlo vlastnila, alebo mala v tomto čase iný právny dôvod na jeho užívanie. Súd prvej inštancie ozrejmil, že v takomto prípade spočíva obohatenie v tom, že žalovaná vedome a potom ako jej odpadol právny dôvod, užívala cudziu vec a takýmto spôsobom získala majetkový prospech spočívajúci v neplatení primeranej protihodnoty za užívanie veci. Tento prospech je žalovaná povinná vrátiť ako bezdôvodné obohatenie, a to peňažnou formou. Výšku peňažnej náhrady vzniknutého bezdôvodného obohatenia mal súd prvej inštancie preukázanú z cenovej ponuky spoločnosti LEDI s.r.o., Trenčín zo dňa 11.11.2021, ktorú predložil žalobca a z ktorej mal súd preukázané, že táto obchodná spoločnosť zaoberajúca sa prenájmom a požičiavaním motorových vozidiel by rovnaké motorové vozidlo s dátumom výroby 04.07.2012 požičiavala v rokoch 2019 a 2020 za sumu 30,-Eur/deň s DPH pri dlhodobom prenájme od 25 dní a pri krátkodobom prenájme 35,-Eur/deň s DPH. Súd prvej inštancie konštatoval, že ani v tejto časti nároku žalovaná žiadnym dôkazom žalobcom preukázanú výšku bezdôvodného obohatenia nespochybnila, nepredložila žiadny dôkaz o inej výške obvyklého nájmu, ani dôkaz spochybňujúci uplatnenú výšku bezdôvodného obohatenia nenavrhol počas celého konania vykonať. K návrhu žalovanej, aby súd dôkaz žalobcu o výške nároku zamietol z dôvodu, že nebol uplatnený včas, súd prvej inštancie neprihliadol s poukazom na kontradiktórny charakter sporového konania a z toho plynúcej povinnosti procesných strán uniesť bremeno tvrdenia a následne aj uniesť dôkazné bremeno k tomuto tvrdeniu. Podľa súdu prvej inštancie je preto vecou sporových strán, či a akým spôsobom tieto bremená v konaní unesú a poukázal na obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 30.09.2021, kedy súd prvej inštancie stranám umožnil uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany a strana žalobcu návrhom na doplnenie dokazovania na tomto pojednávaní tak aj urobila. Takto dospel súd prvej inštancie k záveru, že výška bezdôvodného obohatenia žalovanej, ktoré je povinná vydať žalobcovi predstavuje za jeden deň 25,-Eur (ako 30,-Eur/deň mínus 5,-Eur DPH), čo za 667 dní (od 26.01.2019 do 23.11.2020) predstavuje 16.675,-Eur. Keďže žalobca si v žalobe uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od 23.1.2019 do 23.11.2020 a v konaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaná sa relevantným spôsobom o ukončení výpožičky dozvedela až dňa 25.01.2019, súd nárok žalobcu v časti zaplataenie 75,-Eur (3 dni po 25,-Eur) zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP a pri pomere úspechu žalobcu (16.675,-Eur) k úspechu žalobkyne (75,- Eur) považoval žalobcu za plne úspešného a priznal mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku podala žalovaná včas odvolanie, v ktorom žiadala napadnuté rozhodnutie v časti výroku I. zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. žiadala, aby odvolací súd žalobu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania. Poukázala na uznesenie Okresného súdu Bánovce zo dňa 09.03.2021, ktorým súd umožnil žalovanej, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia vyjadrila k vyjadreniu žalobcu (replike), v odôvodnení ktorého sa nachádzalo poučenie o následkoch sudcovskej koncentrácie v zmysle § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku ako aj poučenie podľa ustanovenia § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalovaná sa domnieva, že obdobné uznesenie bolo doručené aj žalobcovi. Na pojednávaní dňa 30.09.2021 potom, ako súd v predbežnom právnom posúdení uviedol, že je názoru, že žalobca nepreukázal výšku bezdôvodného obohatenia a v tejto časti neunesol dôkazné bremeno a súdu sa javí žaloba vzhľadom na navrhnuté prostriedky procesného útoku ako nedôvodná, žalobca navrhol ďalšie dôkazné prostriedky, čo však žalovaná namietala, keďže tieto dôkazné prostriedky mohol a mal žalobca v konaní uplatniť skôr. Aj napriek tomu súd tieto dôkazné prostriedky pripustil, na základe čoho sa žalobkyňa domnieva, že bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces a na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Žalovaná ďalej uviedla, že sa cítila ako vlastníčka uvedeného motorového vozidla, keďže žalobca motorové vozidlo na ňu prepísal sčasti ako dar a z časti zo spoločných finančných prostriedkov a poukázala na potvrdenie ODI ORPZ Bánovce nad Bebravou predložené v konaní sp. zn. 2C/7/2019, keďže žalovaná v tom čase žila v spoločnej domácnosti so žalobcom viac ako 10 rokov a predmetné motorové vozidlo využívala aj pre potreby ich spoločného maloletého syna. Mala za to, že až do rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 18.12.2019, č.k. 2C/7/2019-116 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.10.2020, č.k. 8Co/14/2020-147 bola vlastníčkou a držiteľkou uvedeného motorového vozidla. Pretože uvedené motorové vozidlo užívala na bežné účely aj pre potreby spoločného maloletého syna, podľa jej názoru žiaden majetkový prospech nezískala, keďže ho využívala ako zapísaná vlastníčka a držiteľka motorového vozidla. Namietala, že k prepisu predmetného motorového vozidla došlo vo

februári 2017, kedy žalobca ešte ani nevedel, že na výkon trestu nastúpi, pričom na výkon trestu nastúpil až v auguste 2017 a nikdy sa so žalovanou nijakým spôsobom nedohodol, že toto motorové vozidlo bude na ňu prepísané iba počas jeho výkonu trestu odňatia slobody. Tvrdenie žalobcu že motorové vozidlo na ňu prepísal kvôli uľahčeniu starostlivosti o toto motorové vozidlo počas jeho výkonu trestu považovala za účelové a poukázala na to, že v danom čase mali obaja vlastné motorové vozidlo, teda na žalovanú bolo evidované predmetné motorové vozidlo a na žalobcu motorové vozidlo značky N. S., pričom je otázne, prečo tak neurobil aj pri druhom motorovom vozidle, pretože u tohto by bolo treba taktiež zabezpečiť STK, poistenie a podobne. Podľa žalovanej žalobca v konaní nepreukázal, že došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke auta, ani to, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a ani výšku nároku, keď predložené listinné dôkazy iba odkazujú na to, za koľko by obchodné spoločnosti prenajímali podobné motorové vozidlo, avšak súd sa nezaoberal vôbec tým, že obchodné spoločnosti vykonávajú činnosť za účelom dosiahnutia zisku a žalovaná nevykonáva obchodnú činnosť s prenájmom vozidiel.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žalobca uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100%. Mal za to, že súd prvej inštancie postupoval na pojednávaní dňa 30.09.2021 v súlade s príslušnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku, keď poučil sporové strany o povinnosti uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany najneskôr na uvedenom pojednávaní a kedy po uvedenom poučení a po prezentovaní predbežného právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie žalobca navrhol doplnenie dokazovania. Tvrdenia žalovanej týkajúce sa vlastníctva a užívania uvedeného motorového vozidla považoval žalobca za irelevantné s poukazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 18.12.2019, č.k. 2C/7/2019-116 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.10.2020, č.k. 8Co/14/2020-147. Žalovaná podľa žalobcu preukázateľne vedela o tom, že vlastníkom motorového vozidla je žalobca a napriek tomu ignorovala jeho výzvu zo dňa 22.01.2019 a snažila sa čo najdlhšie predĺžiť dobu, po ktorú motorové vozidlo užívala bez právneho dôvodu a nemusela vynaložiť prostriedky, ktoré by za iných okolností v prípade nájmu motorového vozidla vynaložiť musela.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 378 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 CSP.

5. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

6. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

7. Žalovaná svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie založila na tvrdení, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne k nesprávnym právnym záverom, keďže motorové vozidlo používala ako vlastné na základe toho, že v evidencii motorových vozidiel bola zapísaná ako jeho vlastníčka a držiteľka a uvedený stav trval až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde v Bánovciach nad Bebravou sp.zn. 2C/7/2019.

8. Zásadným východiskom pre rozhodnutie súdu v tejto veci je rozhodnutie o vlastníckej žalobe o vydanie veci - predmetného motorového vozidla, v ktorom OS Bánovce nad Bebravou v rozhodnutí zo dňa 18.12.2019, č.k. 2C/7/2019-116 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.10.2020, č.k. 8Co/14/2020-147 uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi motorové vozidlo. Rozhodnutie bolo založené na tom, že žalobca je vlastníkom motorového vozidla, a že ho nadobudol dňa 17.01.2017. V uvedenom rozhodnutí súd tiež uviedol, že zápis vlastníka a držiteľa má iba evidenčný charakter, teda sám o sebe vlastníctvo k vozidlu nezakladá. Keďže sú uvedené rozhodnutia právoplatné, nie je v zásade možné predmetné otázky posúdiť v tomto konaní inak. Došlo by tým k porušeniu princípu právnej istoty ako základného piliera koncepcie právneho štátu (Čl. 1 Ústavy SR).

9. Názor žalovanej, že bola vlastníčkou a držiteľkou motorového vozidla až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde v Bánovciach nad Bebravou pod sp. zn. 2C/7/2019 je nesprávny tiež preto, že uvedené rozhodnutie nič nezmenilo na vlastníckom práve k vozidlu. Týmto rozhodnutím nedošlo k zániku vlastníckeho práva žalovanej a k vzniku vlastníckeho práva žalobcu k motorovému vozidlu. Nejednalo sa teda o rozhodnutie právotvorné (konštitutívne). Naopak, rozhodnutie malo deklaratórnu povahu, keď na základe už existujúceho vlastníckeho práva žalobcu iba konštatovalo existenciu povinnosti žalovanej vydať motorové vozidlo žalobcovi.

10. Vzhľadom na uvedené je bezdôvodná odvolacia námietka žalovanej, že bola vlastníčkou motorového vozidla až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde v Bánovciach nad Bebravou pod. Rovnako z ničoho nevyplýva, že by v rozhodnom čase, za ktorý žalobca uplatňuje bezdôvodné obohatenie, existovalo na strane žalovanej právo užívať motorové vozidlo. Je potrebné zopakovať, ako uviedol aj súd v konaní sp. zn. 2C/7/2019, že existencia takéhoto práva nevyplýva zo samotného zápisu v evidencii vozidiel. Žalovaná v konaní a odvolaní ani netvrdila existenciu alebo trvanie zmluvného vzťahu oprávňujúceho ju vozidlo patriace žalobcovi užívať, ale stále zotrvala na tom, že v rozhodnom čase bola jeho vlastníčkou. Že tomu tak nebolo bolo pritom zrejme už z odôvodnenia právoplatného rozhodnutia v konaní sp. zn. 2C/7/2019.

11. Za relevantné nemožno považovať subjektívne presvedčenie žalovanej, že je oprávnená vozidlo naďalej držať a z tohto presvedčenia potom dovodzovať oprávnenú držbu vozidla žalovanou. Doručenie výzvy žalobcu na vrátenie motorového vozidla žalovanej s uvedením dôvodov, pre ktoré sa žalobca ako vlastník domáha vydania veci, vylučuje možnosť dobromyseľnosti žalovanej, ako nevyhnutnej podmienky oprávnenej držby (§ 130 OZ). Dobromyseľnosť je nevyhnutné posudzovať vždy objektívne so zreteľom na všetky okolnosti prípadu a nie subjektívne vzhľadom na osobné presvedčenie držiteľa, ktorý si aj napriek takémuto oznámeniu myslí, že je vlastníkom držanej veci. Toto pretrvávajúce presvedčenie držiteľa je už len jeho subjektívnou záležitosťou, keďže informácia, ktorá je sama o sebe schopná vyvolať pochybnosť držiteľa o tom, že mu vec patrí, spôsobuje zánik jeho dobromyseľnosti bez ohľadu na to, ako sa vnútorne vysporiada s novými informáciami o vlastníctve k veci, ktorú doposiaľ držal (Uznesenie Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 28 Cdo 5463/2014).

12. Súd prvej inštancie preto prijal správne právne závery, že žalovaná neoprávnenou držbou a užívaním motorového vozidla žalobcu aj po doručení výzvy žalobcu na vrátenie motorového vozidla získala neoprávnený majetkový prospech z právneho dôvodu, ktorý odpadol, čím došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobcu. Je pritom irelevantné, že takto získaný majetkový prospech v podobe užívania cudzieho vozidla sa dostal žalovanej aj pri výkone starostlivosti o spoločného syna, pretože samotný dôvod užívania vozidla nemení nič na tom, že vozidlo užívala žalovaná.

13. Pokiaľ ide o určenie výšky bezdôvodného obohatenia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav a v tejto časti sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie v plnom rozsahu. Na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa, že podľa ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. V prípade užívania cudzej veci bez právneho dôvodu spočíva bezdôvodné obohatenie v tom, že užívateľ veci užíva bez protiplnenia, teda bez toho, že by za užívanie zaplatil obvyklú cenu. Povinnosť takéto bezdôvodné obohatenie vydať potom spočíva v tom, že užívateľ musí vydať toľko, koľko by inak za užívanie veci zaplatil (obohatenie spočíva v nezaplatení obvyklej ceny užívania). To, že by takáto úhrada za užívanie mohla na strane jej prijímateľa vytvárať zisk je tak bez významu.

14. V danej veci spočíval majetkový prospech žalovanej v užívaní motorového vozidla, čím sa jej majetkový stav nezmenšil, hoci za bežných okolností by sa tak stalo. Majetkovým vyjadrením prospechu je tak peňažná suma, ktorej výška zodpovedá sumám vynakladaným v danom mieste a čase na užívanie obdobnej veci s prihliadnutím k právnomu dôvodu (v tomto prípade zmluvného vzťahu), ktorým sa spravdla právo užívania veci vzhľadom k rozsahu a spôsobu zakladá. V danej veci by išlo o nájomnú zmluvu, kedy sa výška náhrady zisťuje prihliadnutím na obvyklú výšku nájomného, ktoré by bola žalovaná ako nájomca povinná plniť, pokiaľ by užívala obdobnú vec na základe platnej nájomnej zmluvy. Argument žalovanej týkajúci sa toho, že nevykonáva podnikateľskú činnosť na rozdiel od obchodných spoločností, ktoré sa zaoberajú prenájmom motorových vozidiel, je tak bez právneho významu vo vzťahu k prejednávanej veci.

15. Napokon k žalovanou namietanému porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, ktorého sa mal súd prvej inštancie dopustiť na pojednávaní dňa 30.09.2021, keď pripustil po predbežnom právnom posúdení veci návrh žalobcu na doplnenie dokazovania a to listinami o hodnote užívania motorového vozidla odvolací súd uvádza, že uvedeným postupom súd prvej inštancie k uvedenému pochybeniu nedošlo. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 30.09.2021 vyplýva, že pojednávania sa zúčastnili obe sporové strany, ktorým bolo po predbežnom právnom posúdení veci zo strany súdu prvej inštancie umožnené, aby reagovali na predbežné právne posúdenie použitím prostriedkov procesného útoku a použitím prostriedkov procesnej obrany v zmysle ustanovenia § 181 ods. 4 CSP, ktorý je lex specialis vo vzťahu ustanoveniam § 153 CSP. Uvedeným procesným postupom súd prvej inštancie naopak naplnil zásadu rovnosti zbraní procesných strán vyjadrenú v čl. 6 ods. 1 CSP za súčasného zachovania princípu hospodárnosti vyjadreného v čl. 8 CSP. Bolo teda vecou strany žalovanej, aký ďalší procesný postup vzhľadom na použitý prostriedok procesného útoku strany žalobcu v konaní uplatní. Z obsahu spisu nevyplýva, že by zo strany súdu prvej inštancie došlo k vykonaniu dôkazov alebo akceptovaniu tvrdení prezentovaných po zákonnej alebo sudcovskej koncentrácii konania, teda procesne neprípustným spôsobom.

16. Vzhľadom na uvedené nebolo odvolanie žalovanej dôvodné a odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

17. V odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.